

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

سازمان زنان ۸ مارچ (ایران-افغانستان)
۲۷ اپریل ۲۰۱۷

چرا نباید در "انتخابات" شرکت کرد!

یکبار دیگر مضحکه انتخابات رژیم جمهوری اسلامی به کار افتاده است. انتخابات و کشیدن مردم به بازی انتخاب بد و بدتر و کانالیزه کردن خشم مردم، از اهداف مهم رژیم جمهوری اسلامی است. طبقه حاکمه ایران تمام تلاش خود را به کار گرفته است که یکبار دیگر در این انتخابات به نظامش مشروعیت ببخشد و اینگونه وانمود کند که گویا این نظام دارای پشتوانه مردمی است. تمام جناح‌های حاکمیت تلاش دارند که موضوع انتخابات و شرکت مردم در این انتخابات را تا آنجا که می‌توانند به عنوان تنها روش ممکن برای دخالت‌گری در جامعه، در ذهن و عمل تکتک مردم نهادینه کنند. آن‌ها علی‌رغم اختلافاتی که با هم دارند اما در مشروعیت بخشیدن به این رژیم متحد اند. برای آن‌ها این مسأله حیاتی است که مردم هوای تغییر و تحول ریشه‌ای در کل جامعه را در سر نپروراند و به آنچه موجود است، گردن گذارند. اینان تمام امکانات خود را به کار گرفته‌اند تا بتوانند این تفکر را در بین مردم دامن زنند که امکان هر نوع تغییری را در چارچوب همین رژیم جست و جو کنند.

در همین راستاست که اصول‌گرایان و اصلاح‌طلبان، و مجیزگویان‌شان همراه با بنگاه‌های خبررسانی بی‌بی‌سی، صدای امریکا، دویچه‌وله و... تمام تبلیغات خود را به کار گرفته‌اند که به مردم بگویند که از حق رأی خود در این انتخابات استفاده کنید. تمام سعی و کوشش‌شان را به کار گرفته‌اند که شما مردان و زنان به این فکر نکنید که شرکت‌تان در این مضحکه‌های انتخاباتی به معنای همدستی در چارچوبه‌های جنایت‌کارانه این سیستم است؛ به این فکر نکنید که این رژیم سر تا پا زنستیز برای ثبات بخشیدن به نظامش به رأی شما نیاز دارد؛ به این فکر نکنید که از روزی که این رژیم به

قدرت رسید، با فرمان حجاب اجباری و تصویب قوانین نابرابر و مجازات‌های اسلامی علیه زنان، فرودستی زنان را به مراتب تشدید کرده است. به این فکر نکنید که این رژیم در دهه ۶۰ و تابستان ۶۷، دست به کشتار عظیم یک نسل از انقلابیون و کمونیست‌ها زد که حاضر نبودند به این نظام بهره‌کشی تن دهند و بعد هم مخفیانه پیکر آنان را در گورهای دسته‌جمعی دفن کرد؛ فکر نکنید که صدها نفر را در خیزش مردمی سال ۸۸، در زندان‌های قرون وسطایی‌اش اسیر کرد؛ و همزمان ده‌ها نفر را پیش چشم ما و میلیون‌ها نفر از مردم جهان به قتل رساند. به این فکر نکنید که فقر و فلاکت را بر اکثریت مردم تحمیل کرده است؛ اعتیاد و فحشاء را به وسیع‌ترین شکل ممکن رواج داده است؛ ملل تحت ستم کُرد، ترک، عرب، بلوچ، و... را به طرز وحشیانه‌ای سرکوب کرده است. اینان نمی‌خواهند مردم به این فکر کنند که چرا و به چه علت هزاران هزار زن به‌خاطر تأمین اولیه‌ترین نیازهای معیشتی، تن خود را می‌فروشند؟! چرا فروش تکه تکه اعضای بدن و فروش نوزادان به امری عادی برای گذران زندگی خیل عظیمی از تهیستان بدل گشته است؟! به این فکر نکنند که در همین چهار سال حاکمیت دولت "اصلاح" طلب روحانی، اعدام روند سعودی داشته و هزاران نفر اعدام شده‌اند، خیل عظیمی از زنان به خاطر فقر در خیابان‌ها زندگی می‌کنند، میلیون‌ها کارگر و زحمتکش به نان شب محتاج‌اند، صدها زن که صدای‌شان به گوش کسی نمی‌رسد در آستانه اعدام قرار دارند، زنان و مردان بسیاری به جرم ضدیت با این نظام در زندان‌ها و یا در صف اعدام قرار دارند و...

می‌خواهند نیمی از جامعه یعنی زنان را که در این رژیم از کوچکترین حقوق - حق ازدواج آزادانه و طلاق، حق سفر، حق حضانت فرزند و حتی آزادی انتخاب پوشش‌شان و ... بی‌بهره‌اند به پای صندوق‌های رأی بکشاند تا به این فکر نکنند که نتیجه کارشان نه‌تنها هیچ بهبودی در زندگی میلیون‌ها زن به‌وجود نمی‌آورد، بلکه این واقعیت را نیز عامدانه پنهان کنند که راننده این نظام هر که باشد، ابعاد ستم جنسیتی که یکی از ستون‌های این نظام و از ضروریات سر پا نگاه داشتن حکومت دینی بوده است، تعمیق خواهد یافت.

تجربه سی و هشت سال اخیر نشان داده است که بارها ننگبانان این رژیم تحت نام‌های "سردار سازندگی"، "گفت و گوی تمدن‌ها"، "تدبیر و امید"، "دولت کارآمد و عدالت‌گستر" و ... عوض شده‌اند اما هیچ تغییری در ماهیت ستم‌گرانه و استثمارگرانه‌اش نسبت به مردم صورت نگرفته است چون ماهیتش عوض شدنی نیست. هر تغییر جزئی هم اگر صورت گیرد، جمهوری اسلامی برای حفظ اسلامی بودنش اجباراً زنجیر اسارت زنان را محکم نگه خواهد داشت، زیرا با این زنجیر است که اسلامی بودنش مفهوم می‌یابد.

این نظام با تبلیغ انتخابات و دعوت از مردم برای انتخاب یکی از مهره‌های سرسپرده همین رژیم سر تا پا جنایت، تمام کوشش خود را کرده و می‌کند که مردم را از دستیابی به ایده و افکار نوین برای ساختن جامعه‌ای که همه مردم بتوانند حاکم بر سرنوشت خود باشند دور کنند؛ و مردم را به آن جا بکشاند که با رأی‌شان که در تضاد کامل با منافع‌شان قرار دارد، مهر تأیید به این رژیم بزنند.

یکی دیگر از موضوعاتی که برای جذب مردم به انتخابات پیش گذاشته‌اند این است که اگر به پای صندوق‌های رأی نروید، امکان حمله نظامی امریکا به ایران افزایش می‌یابد. اما واقعیت این است که رژیم بنیادگرای جمهوری اسلامی در درگیری با امریکا از یک طرف به دنبال حفظ نظامش است و از طرف دیگر با گسترش نفوذ و قدرت بیشتر در منطقه خاورمیانه می‌خواهد برای به بازی گرفته شدن بیشتر در سیستم سرمایه‌داری حاکم بر جهان، برای خود موقعیت بهتری کسب کند و این هیچ ربطی به منافع مردم و راه افتادن جنگ احتمالی از جانب امپریالیسم امریکا، ندارد. در مقابل نیز، قلدرمنشی و تهدید به جنگ با ایران و ... از طرف رژیم فاشیستی ترمپ/پنس قرار دارد. این رژیم قصد دارد برای افزایش سلطه‌گری و در تقویت سیستم ستم و استثمار امپریالیسم امریکا، نظم نوینی را در جهان، سازماندهی کند.

با این هدف است که این رژیم فاشیستی در ماه‌های اخیر تحت نام مبارزه با تروریسم در خاورمیانه بر سر مردم عراق و سوریه بمب می‌ریزد و هزاران نفر را به قتل می‌رساند. در نتیجه، هم رژیم بنیادگرای جمهوری اسلامی و هم کلیه امپریالیست‌ها و در رأس آن‌ها رژیم فاشیستی ترمپ/پنس می‌خواهند در راستای منافع و مقاصد خود از مردم به‌عنوان گوشت دم توپ استفاده کنند.

در نتیجه شرکت در انتخابات:

یعنی مشروعیت بخشیدن به رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی
یعنی تأیید کلیه قوانین زن‌ستیز و مجازات‌های اسلامی علیه زنان
یعنی تأیید خشونت افسارگسیخته بر میلیون‌ها زن توسط این رژیم
یعنی تأیید رژیمی که هزاران نفر از کمونیست‌ها، انقلابیون، مبارزان و آزادیخواهان و حتا مردم عادی را اعدام کرده است.

یعنی تأیید رژیمی که ملت‌های ترک، کرد، بلوچ، عرب، افغان و... را سرکوب کرده است.
یعنی تأیید رژیمی که برای کسب حداکثر سود و به بازی گرفته شدن هر چه بیشتر در شبکه جهانی سرمایه‌داری به افزایش روز افزون شکاف طبقاتی می‌دمد.

یعنی تأیید رژیمی که افزایش فقر، حاشیه‌نشینی، اعتیاد، تن‌فروشی، کارتن‌خوابی و گورخوابی و... فقط بخشی از فجایع کارکرد آن است.

یعنی همدست شدن با رژیمی که بر پایه سرکوب، زندان، شکنجه، اعدام، خفقان و... کل مردم را در سیستم ستم و استعمار قرار داده است.

بله!!! این سیستم نمی‌تواند با رفتن مردم به پای انتخاب یکی از مهره‌های همین نظام اصلاح شود و از درون تغییر کند. سؤال اصلی این است: چگونه می‌توان از این شکاف عظیم طبقاتی و ستم و استعمار عمیقی که بر اکثریت مردم تحمیل شده است، خلاص شد؟ چطور می‌توان به فرودستی و خشونت گسترده علیه زنان خاتمه داد؟ چطور می‌توان در مقابل هر نوع دخالتگری امپریالیست‌ها ایستادگی کرد؟ آیا به غیر از این است که در اولین قدم باید رژیم جمهوری اسلامی را به‌عنوان عامل اصلی ستم و استعمار از طریق یک انقلاب بنیادین سرنگون کرد؛ و نظام و متعاقباً جامعه‌ای کاملاً متفاوت بنا کرد؟ نظام و جامعه‌ای که مردم در آن به‌طور واقعی در خدمت به رهائی بشریت به‌طور آگاهانه سهم بگیرند؟

رای زنان: سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی!

انتخاب زنان: جامعه‌ای بدون ستم و استعمار!

سازمان زنان هشت مارچ (ایران-افغانستان)

۱۷ اپریل ۲۰۱۷